

—, hvor Materiel, Arbejdskraft og alt andet blive billigere, saa vil man gaa nedad med disse Bevillinger. Men det har været saadan i al den Tid, vi kunne huske, at der paa disse Omraader har været Stigning. Arbejdslønnen er bleven dyrere Aar for Aar, Materiellet er blevet dyrere som Følge deraf, eller, med andre Ord, Pengenes Værdi er synkende. Følgen deraf maa give sig Udslag paa Bevillingerne, og deraf følger, at selv om Hæren i alle sine Rammer, i hele sin Ordning, bliver den samme, som det var bestemt, vil den alligevel blive kostbarere. Af den Grund lader det sig slet ikke gøre at holde sig til et bestemt Beløb. Det viste sig for Resten i de Aar, da man, medens Forsvarscommissionen sad, stod og forsvarede den den Gang saa meget omtalte status quo, som det ærede Medlem ogsaa har gjort adskillige Gange og med Rette, at den Gang kunde man heller ikke se bort fra dette, at Pengenes Værdi er synkende. Nej, den højtærede Minister har, som jeg før sagde, efter min Opfattelse fuldstændig grundlovmæssig Hjemmel for at afholde disse Bevillinger, dersom han faar en Bevilling paa Finansloven ved tredje Behandling, altsaa paa den foreliggende Finanslov. Han vil den 1. April, naar Finansloven er vedtagen af begge Ting, som jeg forudsætter, og stadfæstet af Hans Majestæt Kongen, have den Bevilling, han tilsigter, og saa vil han kunne approbere disse Overenskomster. Det glæder mig — jeg noterer det —, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) her er enig med mig. Ogsaa han mener jo, at det er fuldstændig grundlovmæssig Hjemmel. Jeg kan heller ikke se rettere, end at det ærede Medlem ogsaa har Ret, naar han siger, at det i Virkeligheden er at foretrække, at man faar disse Bevillinger ind paa Finansloven fremfor at faa dem ved en særlig Lov. Jeg gør opmærksom paa, at skønt disse 31½ Mill. ere vedtagne ved Forsvarslovene, maa man alligevel hvert Aar have disse Bevillinger frem paa Finansloven. Det er en Nødvendighed. Ganske paa lignende Maade vil det gaa med Udgifterne til Garniseringen. Garniseringen er en Følge af Hærlovens Bestemmelser, men Bevillingsmyndighedens Tilslutning til, at der i det og det Aar skal afholdes saa og saa stort Beløb, er nødvendig. Det er konstitutionelt rigtigt. Jeg ser derfor ikke rettere, end at hele den Storm, der fra radikal Side er rejst, navnlig om den konstitutionelle Side

af Sagen, alle de Forsøg, der ere gjorte paa at skildre Finansudvalget, specielt den afgaaede Formand og den højtærede Minister, som Folk, der vilde snigløbe, ikke vilde frem med Sagen, ikke vilde oplyse Sagen, som den hang sammen, vilde tilsnige sig noget, som de ikke havde Ret til, ere og maa være faldne fuldstændig til Jorden, særligt ogsaa efter den Tilslutning til vort Standpunkt, som er given af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen).

Endnu en lille Bemærkning vilde jeg gøre til Slutning. Det ærede Medlem henvendte sig i sin sidste Tale til det ærede Medlem fra Odense (Halsted) og fremhævede, at dette ærede Medlem var kommen med en sandhedskærlig Forklaring. Naar han hævdede, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds er en sandhedskærlig Mand, fri for alle Rænker, kan jeg ganske tiltræde dette. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds . . . nej, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds er en sandhedskærlig Mand. Ja, jeg nævnede det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), ogsaa han er det. Men jeg gaar ud fra, at vi alle maa betragte hinanden som sandhedskærlige. Det har forhaabentlig ikke været det ærede Medlems Mening at fremhæve, at der var nogle, der havde Interesse i at eller overhovedet vilde fremsætte en mindre sandhedskærlig Fremstilling eller Forklaring. Jeg gaar ud fra, at naar det ærede Medlem selv vil have Ord for Sandhedskærlighed, saa maa han ogsaa indrømme os andre den.

Formanden: Jeg skal gøre opmærksom paa, at den Udtalelse, som den ærede Ordfører mente at savne i Fortrykket, alligevel findes der, nemlig paa Sp. 2772.

Endvidere finder jeg Anledning til, som Forhandlingerne nu forløbe, at udtale. Det har tidligere været Coutume, at hvad der forhandlede i Udvalg, ikke blev refereret, hverken til Blade eller her i Tinget. Jeg beklager, at vi synes at være kommet bort derfra. Men naar et Medlem eller flere Medlemmer af et Udvalg finde sig foranledigede til at referere til Bladene og derefter optage en Forhandling her i Tinget om, hvad der er foregaaet i Udvalget, saa finder jeg mig hverken berettiget eller forpligtet til at forhindre det her i Tinget.

Halsted: Den ærede Ordfører (Car Hansen) har i væsentlig Grad gennemgaaet ogsaa de Udtalelser fra det ærede Medlem